

Forslag om motiveret dagsorden

»Folketinget konstaterer, at FN's kvindekongress i Kina i september 1995 fik et positivt resultat, og tager regeringens redegørelse til efterretning.

Regeringen opfordres til:

- at afgive en redegørelse om den nationale og internationale udmøntning af Platform for Action i samlingen 1997-98,
- at få indarbejdet kønsaspekterne i administrative, politiske og planlægningsmæssige aktiviteter både nationalt og internationalt,
- at arbejde for at sikre, at konferencen i år 2000 og FN's kvindekongress fortsætter,
- at afvente det af statsministeren nylig igangsatte udvalgsarbejde og på baggrund heraf fremlægge forslag til et reorganiseret og revitaliseret ligestillingsorgan samt
- at prioritere samarbejdet med og mellem NGO-organisationer i både nord, syd og Østlandene.

Herefter går Tinget over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 68).

Må jeg give den meddelelse, at da CD's ordfører er optaget, engageret i arbejde andetsteds i huset, skal jeg på hr. Arne Melchior's vegne meddele tilslutning til den foreslåede dagsorden.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Jeg skal lade dette dagsordensforslag indgå i de videre forhandlinger.

Hanne Severinsen (V):

I tirsdags diskuterede vi opfølgningen af det sociale topmøde. I dag er det så kvindekongressen. Selv om det var 50-året for FN's start, var det måske lidt rigeligt med to begivenheder på ét år, og i hvert tilfælde kan man sige, at det er ret meget med to her i denne her uge.

Men det sociale topmøde kom i hvert fald til at danne en slags optakt til kvindekongressen, for der er ingen tvivl om, at hele den proces, der har været i gang i de sidste 25 år med kvindetår og kvindekongresser, har skabt et uhyre effektivt kvindenetværk verden over.

Det er ellers synd at sige, at forventningerne var høje forud for konferencen. For det første var der spørgsmålet om teksten. Det så ud, som

om det var én stor skarp parentes, og det betød jo, at der var uenighed om punkter, som der ellers tilsyneladende havde været enighed om tidligere, så det var jo i sig selv foruroligende.

Og når man så tænker på, at Kina jo mildest talt heller ikke var det mest oplagte værtsland, når man tænker på deres behandling af menneskerettigheder i almindelighed og specielt jo deres behandling af det tibetanske folk, og når de så også til overflod foretog en atomprøvesprængning lige forud for vores ankomst, var det jo ikke lige det, der gjorde, at vi syntes, det var det allerbedste sted.

Men alligevel må man konstatere, at kvindekongressen blev en succes. Og man kan endda sige, at det at afholde konferencen i Kina måske endnu mere fik sat fokus på kvinderne i den del af verden og specielt de unge pigers problemer. Kinesernes forsøg på at sætte grænser for ytringsfriheden bevirkede også, at omverdenen og medierne i særdeleshed interesserede sig så meget desto mere for de spørgsmål, så de fik faktisk lige det modsatte ud af det.

Det skal selvfølgelig ikke være et argument for, at vi for fremtiden skal sørge for at få den slags værtslande, der godt kunne trænge til at få en løftet pegefinger, men det er i hvert tilfælde noget, som viste sig i praksis egentlig ikke at betyde så meget, selv om der var problemer med ytringsfrihed bl.a. i det alternative forum.

Jeg synes også, der er grund til at kvittere for det gode samarbejde i den danske delegation. Jeg synes, der blev arbejdet målbevidst for at præge konferencens slutdokument, så det blev mere end bare luftige hensigtserklæringer, og jeg mener faktisk, at den danske delegation fik sat sit præg på konferencen.

Jeg tror, at en af de væsentligste forudsætninger for, at vi kom til at præge billedet, var, at vi havde en bredt sammensat og godt sammensat delegation. Vi havde repræsentanterne for de danske NGO'er i skikkelse af de forskellige kvindeorganisationer, og de bidrog ved at holde os alle til ilden med deres mange forslag til tekstens indhold, og man kan vist uden at prale sige, at vi nok var den delegation i Kina, som var tættest på dem, der var på det alternative forum. Det var noget, der blev lagt mærke til i andre lande.

De politiske partiers repræsentanter synes jeg også arbejdede glimrende på tværs, og jeg vil da godt, som også fru Helle Døgn sagde, kvittere for socialministeren som en fremragende delegationsleder, som det oven i købet lykkedes at